

Nr 78

Av herr Eriksson i Bäckmora m. fl., om utredning angående decentralisering av statens elektriska inspektion.

På statens elektriska inspektion ankommer bl. a. att företa besiktning av koncessionspliktiga anläggningar. Som ett mått på tillsynsobjektens omfattning kan nämnas att längden av koncessionerade högspänningsluftledningar uppgår till ca 160 000 km. Antalet koncessionerade anläggningar torde f. n. uppgå till ca 5 000. Det har beräknats att om hos elektriska inspektionen anställda befattningshavare skulle kunna tänkas hinna med att besiktiga en anläggning per förrättningsdag skulle med nuvarande besiktningfrekvens varje anläggning kunna besiktigas högst en gång vart tjugonde år.

En ökning av besiktningfrekvensen, som sedan lång tid tillbaka icke kunnat hållas på nöjaktig nivå, är påkallad icke blott på grund av besiktningens tillväxt utan även med hänsyn till det förhållandet, att åtskilliga av de distributionsanläggningar, som tillkommit vid tiden för första världskriget och närmast därefter, är nedslitna och att en avsevärd del av de anläggningar, som tillkommit under det andra världskriget, till följd av materialbrist många gånger fått ett ur drifts- och säkerhetssynpunkt mindre tillfredsställande utförande.

Inspektionens överinspektörer har även att utöva tillsyn å efterlevnaden av arbetarskyddslagen eller med stöd av densamma meddela föreskrifter, i vad angår skydd mot olycksfall genom inverkan av elektrisk ström. Om man utgår ifrån att tre till fem arbetsställen skulle kunna medhinnas per förrättningsdag och att en besiktning vart tredje år vore tillräcklig, skulle för här avsedd tillsynsverksamhet åtgå 5 000—8 000 förrättningsdagar per år. Hittills har emellertid icke någon nämnvärd sådan tillsyn medhunnits.

Slutligen ankommer på inspektionen att företaga utredningar av olycksfall och eldsvådor i anledning av elanläggningar. Dessa utredningar utgör ett viktigt underlag för bedömandet av ansvars- och ersättningsfrågorna i samband med sådana olycksfall och eldsvådor. De bildar vidare grundvalen för allt föreskrifts- och tillsynsarbete samt för upplysnings- och propagandaverksamheten. Utredningsarbetet är f. n. i huvudsak baserat på skriftväxling. Endast i mindre omfattning kan undersökning på platsen göras.

I elkraftutredningens huvudbetänkande (SOU 1954: 12) och däröver lämnade utlåtande har föreslagits utökningar av den nuvarande inspektionsverksamheten. Kommerskollegium har i sitt yttrande över betänkandet fram-

lagt förslag om dels viss utökning av den nuvarande organisationen och dels en decentralisering av inspektionen på minst sju inspektionsdistrikt. Om ställning icke kunde tagas till kollegieförslag i dess helhet ansågs det särskilt angeläget att lokala organisationer inrättades i södra och västra Sverige, med distriktskontor förlagda förslagsvis i Malmö och Göteborg.

Några åtgärder för en sådan decentralisering av verksamheten torde ännu icke ha företagits. Då det som en första åtgärd för inspektionsverksamhetens underlättande och effektivisering måste anses väl motiverat att de fyra överinspektörerna inom statens elektriska inspektion får sin verksamhet förlagd till lokala organisationer, får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning och förslag angående decentralisering av statens elektriska inspektion till distriktskontor i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 22 januari 1960

John Eriksson
i Bäckmora

Rune Gustavsson
i Alvesta

Einar Gustafsson
i Kårby